

כ' תמוז ה'תשע"ז 14.7.17

מגזין מס' 438

ערב שבת פרשת פנחס

קשר-שבועי מאת הרב יאיר כלב

ג"ה

החייך כסנא

העילוי וההפלאה שבחומר המזוכך

תמליל מעובד מתוך שיעורי הרב כלב

דוקא מוגבלותו של האדם היא שהופכת:

כל התמודדות ומאמץ חיובי כן מצדו – לאתגר,

וכל הישג ולו הקטן ביותר - לנצחון.

כלל יסודי זה בעבודה ש'בין אדם למקום' תקף -

ואף מודגש בתורת החסידות - בפרט בעבודה ש'בין

אדם לחברו'.

שהרי: אישור הכניסה לידידות אמת הוא המאבק

באנוכיותנו...!

לוח שיסורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com.
הכניסה לישוב בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי. התכנסות (כיבוד ושתייה קלה מ-20:45) במושב חמד, לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144

[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר]

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

תכנית המקדש השלישי

כך יתבצע גם השילוב בין תיאור המקדש במסכת מידות לבין תיאורו בספר יחזקאל: הבניין שיעשה בידי אדם יהיה על פי מסכת מידות, ולתוך הבניין הזה ירדו אותם חלקים "סתומים" שמתוארים ביחזקאל.

שילוב דומה היה קיים בבית המקדש בענין הקרבנות. מצד אחד נצטוו הכהנים להביא אש לצורך הקרבת הקרבן, ומצד שני היתה יורדת אש מן השמים. יש כאן יסוד חשוב: האדם צריך לעשות את המוטל עליו, ואז מוסיף הקב"ה את השלימות העליונה מן השמים. בבית המקדש השלישי יגיע השילוב הזה לשיא שלימותו, עד שיתבטא גם בעצם בניינו של הבית.

העולם הזדכך

דבר זה נעוץ במהותו של הבית השלישי ובייחודו לעומת שני בתי המקדש שקדמו לו. בבית המקדש הראשון היה יתרון גדול, בקדושה שיורדת מלמעלה, אולם העולם עצמו טרם היה כלי מוכן לגילויים כה נעלים. בבית המקדש השני היה מצב הפוך: היתה הזדככות גדולה מלמטה, שכן בוניו היו בדרגת בעלי תשובה, אולם הקדושה שהאירה בו לא הייתה בדרגה כה גבוהה (ולכן חסרו בו חמשת הדברים שמבטאים את גילוי הקדושה). ייחודו של בית המקדש השלישי הוא, שבו תתמזג השלימות של שני הצדדים - גם הקדושה שבאה מלמעלה וגם ההזדככות של העולם התחתון.

בית המקדש השלישי ייבנה לאחר תקופת הגלות הארוכה והקשה, שבה עבר העולם תהליך עמוק של זיכוך פנימי. במשך שנות הגלות נבחנו ונצרפו כל רבדיה של המציאות, עד התחתונים ביותר. דורות של יהודים

בספר יחזקאל מופיע תיאור מדוקדק של בית המקדש, שלדברי המפרשים, זהו בית המקדש השלישי. שם (בפרקים מ-מג) מפורטת נבואה, שבה גילה הקב"ה את "צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתיו". הבית המתואר שם שונה מבית המקדש הראשון והשני, אולם בלתי אפשרי לתרגם את הדברים לתכנית אדריכלית מעשית, שכן דברים רבים אינם מובנים, והמפרשים מגדירים אותם "סתומים". הרמב"ם (הלכות בית הבחירה פרק א, הלכה ד) אומר: "בניין העתיד להיבנות, אף על פי שהוא כתוב ביחזקאל, אינו מפורש ומבואר".

במקביל עומדת לפנינו מסכת מידות, שבה מפורטות מידותיו של בית המקדש השני. הרמב"ם, בפירוש המשניות, אומר, שכאשר יגיע הזמן לבנות את בית המקדש השלישי, הוא ייבנה על בסיס המידות שבמסכת זו. אלא שאז "יזכנו הא-ל יתברך ויגלה עינינו להבין הסתום ביחזקאל... שעל ידי הסיפור הזה של בית שני, אנו יכולים לדרוש ולהבין בבניינא דיחזקאל" (לשון ה'תוספות יום טוב' בהקדמתו למסכת מידות).

מעשי אדם ומעשי שמים

הסבר הענין קשור בסתירה הידועה שמופיעה בדברי חז"ל בשאלה, מי יבנה את בית המקדש השלישי. בכמה מקומות נאמר שירד מן השמים, ובמקומות אחרים נאמר שייבנה בידי אדם (המלך המשיח). אחד ההסברים לכך הוא, שבבניין בית המקדש השלישי יהיה שילוב של מעשי אדם ומעשי שמים: תחילת בניינו תהיה על ידי אדם, ולתוך הבניין הזה ירדו דברים מן השמים.

מצד אחד הוא ייבנה בידי אדם, כחלק ממצות "ועשו לי מקדש", ומצד שני הוא ירד באש מלמעלה. מצד אחד הוא ייבנה על פי מתכונת בית המקדש השני, ומצד שני ישתלבו בו מלמעלה הדברים ה"סתומים" שמפורטים ביחזקאל. בכך מתבטאת השלימות המשולבת של הבית השלישי, שייבנה במהרה בימינו.

(מתוך אתר צעירי חב"ד chabad.org.il)

קידשו וזיככו את העולם כולו והכשירו אותו להיות כלי לגילויי הקדושה העליונים ביותר. עתה יכול להתרחש השילוב המלא בין שלימות הזיכוך שבא מלמטה לבין שלימות הגילוי האלוקי שבא מלמעלה. דבר זה יתבטא בבניין המשולב של בית המקדש השלישי.

קיימים בחסידות שני ביטויים מאוד אופייניים:

(א) יהודי מכיר באלוקות וחש את העל טבעי ואינו זקוק להוכחות על כך.

(ב) יהודי אינו רוצה ואינו יכול להיות מנותק מאלוקות.

האמת היא ששני הביטויים – אחד הם: יהודי מכיר באלוקות וחש את

הלמעלה מן הטבע – לכן אינו יכול להיות מנותק מאלוקות.

(על פי 'היום-יום' כ"ה תמוז)

הסיפור השבועי

שם בפתקה

ההצלחה החלה לסנוור את עיניה. הוריה גילו מאוחר מדיי כי המורה הפולנייה הצליחה להחדיר ללב בתם שאיפות זרות לגמרי לרוח היהדות המקורית. היא החלה להתריס בהוריה כי הם שייכים לעולם מיושן, ואילו היא גילתה את האור ופניה לעולם המודרני. אט אט פרקה מעליה את עול התורה והמצוות, למגינת לבם של הוריה.

יום אחד קמה ועזבה את הבית, בתמיכת מורתה הפולנייה. היא עברה להתגורר באזור הפולני, החליפה את שמה לאדלה, והתקדמה בקריירה המוזיקלית.

עולמו של ר' יצחק חרב עליו. "במו ידיי המטתי עלינו את האסון", התייסר, אך את הנעשה אין להשיב. "אכתוב לרבי", חשב, אולם מיד הזדעזע. "עזות מצח תהיה זו לבקש את ברכת הרבי, אחרי שאני עצמי אשם בהידרדרותה של בתי".

כך עברו הימים עד שהגיע המועד לכתיבת פתקת הברכה לראש השנה. הוא התלבט והתחבט ובסופו של דבר החליט לשנות ממנהגו, והפעם פירט את שמות ילדיו, כשהוא מוסיף בקשה "ליראת שמים", בבחינת הקדמת רפואה למכה.

בפתק הזכיר שישה מילדיו בלבד, ואילו את שמה של איידל לא ציין. וכי יבקש בעבורה ברכה ליראת שמים, אחרי שהתנתקה ממשפחתה ומעמה? אין הוא יכול להטעות את רבו. ולכתוב את האמת – אין לבו מניח לו. הפתק הגיע אל שולחנו של הרבי. הוא עיין בו ולא אמר דבר. למחרת יצא הרבי לטיולו היומי בלוויית משמשו, ר' קלמן שאול. "אמור לי", פנה אליו פתאום הרבי, "האם ייתכן שר' יצחק מקרקוב השמיט את שמו של אחד מילדיו?".

ר' יצחק אחז את העט והתלבט קשות. הוא עמד לכתוב את בקשת הברכה, שנהג לשגר מדי שנה, לקראת ראש השנה, אל רבו, אך הפעם התקשה להחליט מה לכתוב. הוא היה יהודי ירא שמים ותלמיד חכם, תושב קרקוב שבפולין, וחסיד מושבע של רבי ישראל מהוסיאטין. זכה לתורה ולגדולה כאחד. היה נכבד בקהילתו והשקיע רבות בחינוך שבעת ילדיו.

אלה היו הימים שבין שתי מלחמות העולם. בתחילה התגורר רבי ישראל מהוסיאטין בווינה, ומפעם לפעם בא לבקר את חסידיו בקרקוב. כעבור זמן עלה לארץ ישראל וקבע את מגוריו בתל אביב.

אמונתו של ר' יצחק ברבו היתה גדולה כל כך עד שלא ראה צורך לפרט את בקשותיו. "זמנו של הרבי יקר, והוא יודע בעצמו במה לברכני", היה אומר. בפתקה נהג לציין את שמו ואת שמה של רעייתו והוסיף "עם יוצאי חלצינו". כך נהג לכתוב מדי שנה בשנה.

אך הפעם, בבואו לכתוב את פתקת הברכה, התחבט בייסורי נפש קשים. הסיבה ללבטיו היתה בתו הבכורה, איידל.

היא הייתה נערה מוכשרת, מהירת תפיסה וחריפה, יראת שמים, בעלת מידות טובות, צנועה ואצילית. גאוות המשפחה. היא ניחנה גם בכישרון מוזיקלי מפותח והביעה את רצונה לנגן בפסנתר.

ר' יצחק מצא בעבורה מורה פולנייה, שנודעה בשמה הטוב, והנערה החלה לבקר בביתה וללמוד לנגן. איידל התקדמה במהירות והיתה לתלמידתה המצטיינת. המורה התפעלה מאוד מכישוריה, הציגה אותה לפני בכירי הקונסרבטוריון המקומי, ובמהירה קיבלה תפקיד ראשי בקונצרט.

"אינני יודע", השיב הגבאי, "מעולם לא ציין את שמות ילדיו. אולי יש לו שישה בלבד?".

הרבי התעלם מההסבר שהציע המשמש. "כתוב לו בבקשה ושאל אותו מדוע החסיר את שמו של אחד מילדיו!", הורה.

בתוך שבועיים הגיע מכתב התשובה של ר' יצחק. הפעם נאלץ לגולל את כל הסיפור. אכן, הוא השמיט את שמה של בתו הבכורה. במילים כואבות כתב את אשר אירע ואת שיברון הלב שהסבה להם בתו. "איני רואה בה עוד את בתי", חתם במר לבו.

הבעה חמורה עלתה על פניו של הרבי. "השב לו", הורה לגבאי, "כי איש לא מינה אותו לאדון על ילדיו, ואין לו רשות להרחיקם ולבטל את היותם יוצאי חלציו. השמטת ילד מן ה'פתקה' כמוה כסילוקו מתחת כנפי השכינה. שישלח 'פתקה' חדשה עם כל השמות! וכי הוא יודע ממי ירווה נחת?!", סיים הרבי בדברים סתומים.

השנים חלפו. השואה הנוראה לא פסחה על ר' יצחק ומשפחתו. כעבור חמש שנות הזעם התברר לר' יצחק כי נותר יחיד מכל משפחתו.

מוכה יגון היגר לארצות הברית, והתיישב ברובע ברוקלין שבניו יורק. בשבת הראשונה הוזמן לסעוד במשפחה שנודעה בהכנסת האורחים שלה.

בהיכנסו קידמה אותו בעלת הבית בברכת שבת שלום. ר' יצחק קפא על עמדו, ראשו הסתחרר והוא צנח מתעלף. זו הייתה בתו, איידל!

כשהתאושש סיפרה לו כי הצליחה לשרוד את אימי השואה ולהימלט לארצות הברית. אף היא ניסתה לאתר את משפחתה וסברה כי לא נותר ממנה איש. הזעזוע גרם לה לבחון מחדש את חייה. היא שבה אל חיק עמה ודתה, נישאה ליהודי ירא שמים והקימה בית נאמן ומכניס אורחים.

"אכן, צדק הרבי", מלמל ר' יצחק.

(על-פי 'אמרו צדיק')

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

”זאת התורה אדם” (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב-’נגלה’) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-’נסתר’). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי ’נגלה’, ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת פנחס

כללי חלוקת הארץ לשבטי ישראל

התורה מתארת את כללי חלוקת הארץ לבני ישראל. גודל שטח נחלת כל שבט ושבט יהיה בהתאם למניינו – שבט שאוכלוסייתו מרובה יותר נחלתו תהיה גדולה יותר. ואף שבפועל תתבצע החלוקה על פי הגורל, מכל מקום יד ההשגחה העליונה תכוון את הדברים באופן האמור.

מניין שבט לוי בנפרד

בני שבט לוי (ובתוכם הכהנים) המשרתים בקודש אינם משתתפים בחלוקת הארץ עם אחיהם באשר ה' הוא חלקם וגורלם. להם מיוחדים שטחים (ללא אדמות חקלאיות) למגורים בלבד. התורה מונה בנפרד את הלוויים בפני עצמם – 23,000 זכרים מגיל חודש ומעלה.

כלב ויהושע בנכנסים לארץ

כיון שנגזר על דור יוצאי מצרים כי ימותו במדבר (בעוון נטייתם אחר המרגלים), על כן אינם בנפקדים. מלבד כלב בן יפונה ויהושע בן נון שדברו בשבח הארץ המובטחת ויזכו לבוא בשעריה.

טענת בנות צלפחד

חמש בנות צלפחד משבט מנשה (שאביהן נהרג בשל חטאו במדבר בלא שהותיר אחריו בנים) באות לפני משה ומבקשות לזכותן בנחלת אחי אביהן. משה מציג את בקשתן לפני הקב"ה, ותשובת ה' היא כי אכן צודקות הן בטענתן. וככלל, במקרה שאין במשפחה

שכרו של פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן

ה' משבח באוזני משה את פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. במעשה גבורתו, המתואר בסוף הפרשה הקודמת, משיב פינחס את חמת ה' ומכפר על חטא בני ישראל בבנות מדין ובבעל פעור. שכרו – 'ברית שלום', היא ברית הכהונה לו ולזרעו אחריו עד סוף כל הדורות.

בד בבד עם הזכרת הצדיק ושבחו, מזכירה התורה במפורש גם את שמותיהם של החוטאים ואת חטאם. הלא הם זמרי בן סלוא נשיא שבט שמעון, וכזבי בת צור ממשפחת המלוכה במדין.

מדין – אויב קדושתם של ישראל

הקב"ה מודיע למשה כי יש להתייחס אל המדיינים כאל אויב שיש להכותו ללא רחם, עקב להיטותו להחטיא את בני ישראל, להטותם אחר הבעל פעור.

מפקד נוסף של בני ישראל

בעקבות המגיפה שהפילה חללים רבים בבני ישראל (כמתואר בסוף הפרשה הקודמת), מצוה ה' את משה לשוב ולמנות את בני ישראל הבוגרים מגיל עשרים שנה ומעלה, אשר יירשו את ארץ ישראל. משה ואלעזר הכהן מקיימים את הציווי ומונים את העם, והתורה מפרטת באריכות את מספרם של בני ישראל למשפחותיהם. מניינם של כל הגברים מגיל עשרים שנה ומעלה 601,730 נפש.

בנים זכרים, תעבור הנחלה לבנות; ואם אין גם בנות, אזי תעבור הנחלה לפי סדר העדיפות הבא: אחי הנפטר, אחי אביו, הקרוב ביותר במשפחה.

חטאו של משה ועונשו

ה' מזכיר למשה את חטאו ב'מי מריבה', אשר על כן לא יזכו, הוא ואהרן אחיו, להיכנס אל הארץ המובטחת. ועתה קודם מותו במדבר, אומר ה' למשה לעלות אל הר העברים משם יוכל לצפות אל הארץ.

משה סומך את המנהיג הבא אחריו

בגודל אחריותו כמנהיג ישראל, מבקש משה רבנו מה' כי יבחר וימנה אחר מותו את המנהיג הבא אשר ינהיג את העם ויכניסם לארץ. ה' מצוהו לסמוך את יהושע בן נון

בפני אלעזר הכהן ולעיני כל בני ישראל, למען יקבלו כולם את מרותו עליהם. על יהושע יינתן מהודו של משה, ואלעזר הכהן יהיה לו לעזר בעתות מלחמה (לשאלו באורים ובתומים).

קרבן התמיד ומוספי שבת, ראש חדש ומועד

התורה מפרטת את הקרבנות, המנחות והנסכים שיש להביא ולהקריב בבית המקדש. לכל זמן - קרבנותיו המיוחדים לו (התדירים מדי יום, והמוספים לימי שבת, ראש חודש ומועד): קרבן התמיד הקרב פעמיים בכל יום שחרית ומנחה, מוספי השבת, ראש חודש, חג הפסח, חג הביכורים (הוא חג שבועות), ראש השנה, יום הכיפורים, חג הסוכות ושמיני עצרת.

ה' מזכיר למשה את חטאו ב'מי מריבה', אשר על כן לא יזכו, הוא ואהרן אחיו, להיכנס אל הארץ המובטחת. ועתה קודם מותו במדבר, אומר ה' למשה לעלות אל הר העברים משם יוכל לצפות אל הארץ.

משה סומך את המנהיג הבא אחריו

בגודל אחריותו כמנהיג ישראל, מבקש משה רבנו מה' כי יבחר וימנה אחר מותו את המנהיג הבא אשר ינהיג את העם ויכניסם לארץ. ה' מצוהו לסמוך את יהושע בן נון

התחדשנו!

בוטאו לבקר

באתר המשודרג

www.tanyaor.com

קנאות לאהבת ישראל

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

מוצקה על גשר של ברזל. אבל יש זמנים שיהודי צריך להיות מוכן לסכן את העולם הזה והעולם הבא שלו למען הקב"ה.

עם זאת צריך לזכור היטב, שגם במקרה כזה צריך לפעול על פי התורה בלבד. גם במקרה פינחס, אפילו ש"אין מורים כן", הרי הדין של "קנאים פוגעים בו" הוא הלכה בתורה; אלא שהתורה עצמה אומרת, שזו "הלכה ואין מורים כן".

כשבועת שריפה

אנו חיים בתקופה שבועת בה שריפה. כשמביטים סביב רואים, שיש מאות אלפי יהודים שמנותקים מכל זיק של יהדות ושעומדים בסכנת הינתקות מעם ישראל. בשעה כזאת לא תמיד צריך להתחיל להתפלפל, להושיב בית דין ולדון אם מותר לבטל שעה של לימוד תורה כדי להציל נפשות.

יהודי צריך ללבות בקירבו את אש הקנאות החיובית, קנאות לאהבת ישראל, לתורה ולקב"ה, וללכת להציל יהודים מבערות ומהתנתקות. ואזי זוכים ש"פינחס זה אליהו" יבוא ויבשר על בוא הגאולה האמיתית והשלימה במהרה בימינו.

(מתוך הספר "שלחן שבת",
על פי 'לקוטי שיחות' כרך ב')

"לכן אמור לו הנני נותן לו את בריתי שלום"

בפרשת פינחס מסופר שכאשר אירע מעשה זמרי, לא ידעו בני ישראל מה לעשות, אף על פי שהיו במקום משה ואלעזר וזקני ישראל. נענה פינחס, שהיה אז הצעיר שבחבורה, ואמר: "לא כך לימדתי ברדתך מהר סיני? ...קנאים פוגעים בו!".

ההלכה הזאת ("קנאים פוגעים בו") מוגדרת כ"הלכה ואין מורין כן". לו פינחס היה שואל אם מותר לו לפגוע בזמרי, היה מקבל תשובה שלילית, מכיון שאין רשות לבית דין לפסוק דין מוות על מעשה כזה. אבל כאשר הוא לא שאל שאלות בשעה כה רצינית של חילול השם, ובאש הקנאות שבערה בו הלך והרג את זמרי – עשה את הדבר הנכון בזמן הנכון.

גדולים שותקים

מכאן אנו יכולים ללמוד הוראה, שלפעמים ישנם מצבים שגדולי ישראל שותקים ואינם אומרים כיצד לנהוג. יכולות להיות לכך כמה סיבות, כמו, למשל, "כדי שיטול פינחס את הכהונה" – הענין הזה מחכה למישהו שיקום ויזכה בו, והלה צריך שתהיה לו מסירות נפש לעשות את הדבר מבלי לקבל הוראה ישירה.

כשהולכים לעשות דברים שלא בהוראתם של גדולי ישראל, יש בזה אמנם סכנה מסויימת. אין זו הליכה

המפתח נמסר לידינו

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

טוב נאצל

ימי הצרות והחורבן צופנים בחובם את אור הגאולה. מבחוץ הם נראים ימים קשים, מכאיבים, ימים שבהם החלו אירועי הגלות; אבל בתוך תוכם מסתתר טוב נעלה. הרי הגלות והחורבן באו מאת ה', והרי הוא 'עצם הטוב', וטבע הטוב להיטיב. חייבים אנו לומר, שגם באירועי החורבן מסתתר טוב, טוב אמיתי, טוב נאצל. הטוב שצפון בתוך הגלות הוא הגאולה. בבוא הגאולה יתגלה טוב כה גדול ונעלה, עד שנבין ונכיר, כי למענו היה כדאי לסבול את כל צער הגלות והחורבן. הטוב הזה נבנה ונוצר בעולמות העליונים כבר מרגע שהחל החורבן, אך הוא נשאר למעלה ולא היה יכול לרדת ולהתגלות בעולם הזה, משום שהעולם עדיין לא היה כשיר לקלוט טוב נעלה כזה.

הגאולה בידינו

זו הסיבה, שנהוג לכנות את ימי 'בין המצרים' בשם 'שלושת השבועות', ולא 'עשרים ואחד יום'. יש כאן הדגשה על המספר שלוש, הרומז לבית המקדש השלישי – לגאולה השלימה הטמונה בתוך ימי החורבן. הגאולה בידינו. הדבר דומה לאוצר של אבנים טובות ומרגליות הסגור בתוך תיבה נעולה, כאשר מפתח התיבה נמסר לידינו. לכל יהודי ניתן הכח 'לסובב את המפתח' ולגלות את כל האוצרות החבויים בתוך הגלות. זאת על ידי 'סור מרע', סגירת ה'פירצה' הרוחנית, ועל ידי הוספת תורה וקדושה. כך זוכים לגילוי הטוב העצום של הגאולה, בקרוב ממש.

"הנני נותן לו את בריתי שלום" (במדבר כ"ה, י"ב)

בתחילת פרשתנו מדברת התורה על השכר שניתן לפינחס, אשר "השיב את חמתי מעל בני ישראל, בקנאו את קנאתי בתוכם". פינחס ראה את הסכנה שמאיימת על עם ישראל, עקב הפירצה שניבעה בחומה המבדילה בין ישראל לעמים, בחטא בנות מדין. לכן פינחס, אף על פי שהיה כהן, איש חסד, ונכדו של אהרן, שהיה "אוהב שלום ורודף שלום" – קם והרג את זמרי ואת האישה המדיינית שחטא עמה.

במעשהו זה גרם ש"תיעצר המגיפה מעל בני ישראל", ועד שהחזיר את ה"שלום" שבין ישראל לקב"ה. השכר שקיבל על כך היה – "הנני נותן לו את בריתי שלום", דבר המעיד, שבפנימיות הדברים היתה פעולתו של פינחס – פעולה של שלום.

השכין שלום

פרשת פינחס נקראת בתוך ימי 'בין המצרים', ויש קשר הדוק בין השניים. הגלות והחורבן החלו אף הם ב'פירצה' שנוצרה בחומת ישראל, החומה שהבדילה בינם ובין העמים האחרים. תחילתם של ימי 'בין המצרים' היא בי"ז בתמוז, שבו "הובקעה העיר", ומפירצה זו באו החורבן והגלות.

וכשם שפינחס הצליח להשכין שלום בין הקב"ה לעם ישראל, אפילו לאחר שניבעה ה'פירצה' של חטא בנות מדין, כך ניתן גם לנו הכח להביא את השלום האמיתי ולגלות את הגאולה השלימה, הצפונה דוקא בתוך אירועי החורבן.

(מתוך הספר "שלחן שבת",

על פי 'ספר השיחות' תשמ"ח כרך ב')

חסידות על הפרשה פינחס

והן בתקופות של 'בין הערביים', תקופות קשות - יש להתמיד בעבודת הקרבנות, קירוב לה' ודבקות בו יתברך.

(ה'תוועדויות' תשד"מ כרך ד', עמ' 2182)

אהבה מסיני

עולת תמיד העשויה בהר סיני (כח,ו)

"עולת תמיד" - התשוקה התמידית של הנשמה לצאת מן הגוף ולחזור לשורשה ומקורה האלוקי (בלשון החסידות: "אהבה מסותרת").

"העשויה בהר סיני" - אהבה זו נקבעה בכל נשמה יהודית על ידי ההתגלות הנעלית של מעמד הר סיני. ('אור-התורה' במדבר עמ' א'קנו)

ה'נהנתנות' זקוקה לכפרה תמידית ויכפר על בני-ישראל (כה,יג) שעד עתה לא זו, אלא עומד ומכפר עד שיחיו המתים ('ספרי')

מה נשתנה חטא פעור משאר חטאי בני ישראל, שהוא זקוק לכפרה תמידית?

אלא המשמעות הפנימית של חטא פעור היא החשבת תענוגי העולם ועשייתם עיקר, ומידה זו מצויה בקרבנו תמיד.

(ליקוטי-שיחות, כרך ד', עמ' 1327)

להתמיד בעבודת ה' בכל המצבים את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים (כח,ד)

הן בתקופות של 'בוקר' בחיים, תקופות מאושרות,

מארז ניגוני חב"ד

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים מפי הרב כלב!!
4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)

להזמנות: 052-56-75-770

בקרואותנו באתר
 המחודש www.tanyaor.com
 וגם ביו-טיוב ובפייסבוק:
 בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

עודה ראשונה לנפשו

תניא
 מודעות
 עצמית
 ביהדות

YouTube f

שבת שלום!!!

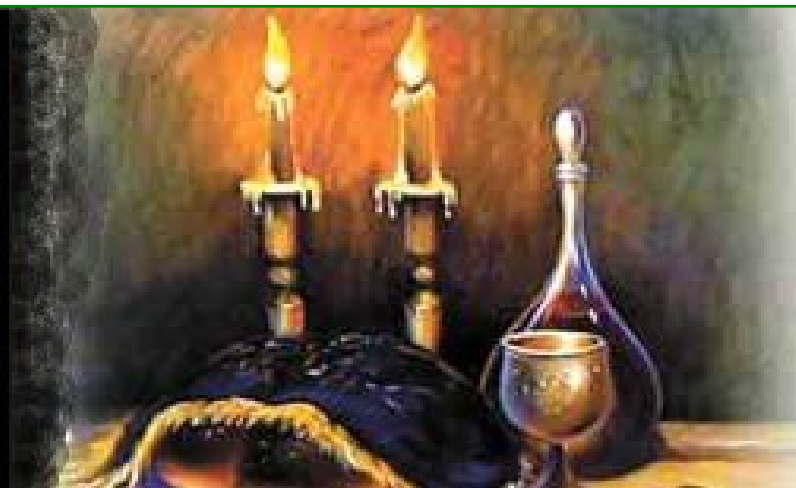
ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
 כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
 להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו

tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
 ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	כניסת השבת	עיר (שעון קיץ)
20:27	19:11	י-ם
20:30	19:26	ת"א
20:31	19:19	חיפה
20:28	19:27	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון